

شیوع سنجی آسیب های کریکت در بازیکنان حرفه ای زن

مریم یزدانی^{۱*}، دکتر نادر رهنما^۲

۱. کارشناس ارشد تربیت بدنی (گرایش آسیب شناسی ورزشی و حرکات اصلاحی)، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه خوراسگان، اصفهان، ایران (*نویسنده مسئول).

۲. استاد، گروه آسیب شناسی ورزشی و حرکات اصلاحی دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

*Email: (f_h_mobarhan@yahoo.com)

نوع ارائه مقاله: پوستر

چکیده

زمینه و هدف: هدف کلی این پژوهش شیوع سنجی آسیب های کریکت در بازیکنان حرفه ای زن بود. تحقیق حاضر از نوع شیوع شناسی بوده و به صورت میدانی انجام شد.

روش کار: تعداد ۱۰۰ نفر (سن: ۲۳/۲۲±۲/۰۴ سال، قد: ۱/۶۴±۰/۰۵ متر، وزن: ۶۰/۸۶±۷/۵۸ کیلوگرم و شاخص توده بدنی: ۲۲/۵۰±۱/۱۹)، به عنوان نمونه تحقیق از ورزشکاران رشته کریکت در این پژوهش شرکت کردند. در این پژوهش برای شناسایی آسیب ها در ورزشکاران از پرسشنامه شیوع سنجی آسیب استفاده شد. برای توصیف متغیرها از آمار توصیفی و برای تجزیه و تحلیل داده ها از آمار استنباطی استفاده شد. برای آنالیز داده ها از آزمون های کروسکال والیس و یومن ویتنی استفاده شد ($p < 0/05$).

یافته ها: نتایج حاصل از پژوهش تفاوت معنی داری بین نواحی آناتومیک بدن از نظر تعداد آسیب نشان داد بطوریکه اندام فوقانی (۶۳/۸٪) بیشترین و بعد از آن اندام تحتانی (۱۷/۶٪)، تنه و ستون فقرات (۱۶/۹٪) و سر و گردن (۱/۸٪) آسیب ها را به خود اختصاص دادند. همچنین عامل اصلی ایجاد آسیب در این ورزش زمین نامناسب است.

نتیجه گیری: با توجه به یافته های تحقیق مشخص شد که آسیب های رایج در بین ورزشکاران کریکت را آسیب های اندام فوقانی و اندام تحتانی تشکیل می دهد. همچنین زمین بازی و ضربه های ناگهانی که با اندام فوقانی انجام می شود، بوده و نشان دهنده توجه بیشتر به افزایش کیفیت زمین بازی و تقویت عضلات برای کاهش خطر آسیب دیدگی و نیز اصلاح تکنیک می باشد.

کلیدواژه ها: کریکت، آسیب، شیوع شناسی